06/03/2019

Crucea – întâlnirea Cerului cu pământul

Crucea este tiparul care ne îngăduie să înţelegem taina lumii şi a vieţii, este singura „cheie” de care dispunem.
Crucea este esenţa misiunii lui Hristos, a lui Mesia pe acest pământ.

La Cruce se referă Domnul ori de câte ori face aluzie la menirea Lui, la botezul cu care trebuie să se boteze, la paharul pe care trebuie să-l bea. Totul în cuvintele, tăcerile şi vestirile Sale duce spre punctul final al Golgotei.

Crucea pentru creştin (şi să nu pierd prilejul de a repeta, orice om e creştin) este simbolul interferenţei Cerului cu pământul, al spiritului cu materia.

Crucea este tiparul care ne îngăduie să înţelegem taina lumii şi a vieţii, este singura „cheie” de care dispunem.

Ferindu-se de semnul crucii, protestanţii pierd din vedere că el nu evocă numai un groaznic instrument de tortură (şi nu întâmplător chinul constă în ţintuirea verticalităţii făpturii, în pedepsirea Omului prin însăşi poziţia sa specifică luată-n derâdere – vertical, dar lipsit de libertate, vertical, dar cu mădularele în ptoză, vertical, dar expus spre ocară), ci şi repetarea conştientă a integrării noastre în semnificaţiile ultime.

Mai mult decât orice alt simbol, Crucea este desăvârşita şi completa imago mundi.

O imago mundi simplă, integrală, care spune totul.

(Nicolae Steinhardt, Jurnalul fericirii, Editura Mănăstirii Rohia, Rohia, 2005, p. 348)

https://doxologia.ro/cuvinte-duhovnicesti/crucea-pentru-crestin-este-simbolul-interferentei-cerului-cu-pamintul